

KISPESTI HIRLAP

TÁRSADALMI ÉS VEGYESTARTALMU HETILAP.

Megjelenik szombaton.

Előfizetési árak:
 Egész évre 4 forint
 Fél évre 2 „
 Negyed évre 1 „
 Egyes szám ára 10 krajczár.
 — Nyilttér sora 60 kr., Bélyeg-díj 30 krajczár. —

SZERKESZTŐSÉG:
 Kispest, Nagy Sándor-utca 45. szám.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
HOLBESZ JÓZSEF.

FŐMUNKATÁRS:
BARTOS GYULA.

KIADÓ:
A LAPTULAJDONOS-BIZOTTSÁG.

Hirdetési díjak
 Egész oldal 25 frt — kr.
 Fél oldal 14 „ „
 Negyed oldal 8 „ „
 Nyolczad oldal 5 „ „
 Tizenhatod oldal 2 „ 50 „
 Legkisebb hirdetés 1 „ 20 „

KIADÓHIVATAL:
 Kispest, Nagy Sándor-utca 45. szám.

Katholikus hitoktatásunk.

Alig van tárgy, melyről annyit beszéltek és irtak volna, mint a népneveléséről. Nem egy emberbarát szájából hangzottak e szavak: »Népnevelés jőjön el a te országod!« És csakugyan hasznosabb szolgálatot ki sem tehetne, mint a ki eszközöket hoz létre a nép helyes, okos nevelésére.

De sajnos, a népnevelés megbírálásában igen sokat tévednek; mert pusztán az ismeretek elsajátítását s azoknak kenyérkereseti forrásként való érvényesítését óhajtják elérni a népnevelés által.

A keresztény tanítás nem elégszik meg azonban az ismeretekkel. Ő az egész embert, minden tehetségeit összhangzólag s czélszerűen akarja kiképezni, kiművelni az izlését, szellemirányát, szokásait s erkölcsiségét. Miután pedig e kiképzés csak a hit világánál eszközölhető, a népnevelésnek főeleme a vallásoktatás; még pedig mind az elméleti, mind a gyakorlati.

Szomorú jelenség azonban községünk katolikus gyermekeinek vallásoktatása, mert a vallásoktatással összekötött anyagi terhek elviselésére nem képes (?) iskolafentartó a rendszeres vallás-

oktatást hitoktatók által nem eszközöl-tetheti. Az illetékes hatóságok törekvése, felszólamlása, a rendszeres vallásoktatás sürgetése, még ezideig eredményre nem vezettek.

Meddig várjunk? Meddig türjünk? Mindenben a haladás zászlóját tűzik ki, csak gyermekeink vallásoktatása elé gördítik a csekély anyagi terhet.

Nincs, ki elvállalja azt, nincs, ki gyermekeink gyöngéd és éber lelkiismeretét a vallás szerint képezze, vezesse?

Pedig tudhatjuk, hogy ha a vallásos érzelmek felköltését, fejlesztését a zsenge korban elhanyagoljuk, üres, elégedetlen sziveket, embereket nyerünk, kik az élet különféle körülményeiben nem a vallásban keresnek megnyugvást, hanem a gonosz és erkölcstelen cselekedetekben.

Ez az oka, hogy a vallás nélküli felnövekedett ifjúságnál az erkölcsök elvadulnak, a lelkiismeret szava eltömpul, az életszabadoság napról-napra terjed, az előítéletek, kételyek, hibák, bűnök meggyökeredznek, a hitetlenség szokássá lesz, a kötelességek elhanyagolása mindennapi, a törvény és parancsok áthágása napirenden van, mert szívüket nem

plántálta a vallásosság s a lelkiismeretet nem korlátozza isteni törvény.

A kedély és akarat nemesítésére, erkölcsi nevelésére semmi más ismeretnek sincs erkölcsi behatása, csakis a vallás az, melynek igazságaiból indító, kötelező okokat lehet szerezni, meríteni s azért, ha a kedély és akarat az elmével párhuzamosan vallásilag nem műveltetik, a gyermek minden nemesebb iránt érzéketlen, köznapivá, önzővé, lelkiismeretlenné válik. Nemcsak a keresztény paedagogiai elvek követelik a vallásnak a tudományval való párhuzamos előadását, követelték azt a pogány, de művelt görögök és rómaiak.

A spártaiak iskoláikban gyermekeiket a vallásban naponként oktattatták, a lemondás, edzés, nélkülözésben gyakoroltatták: a mértékletesség, tisztaság és szigorú engedelmséghez szoktatták, szóval a lélek kiképzését vallásos uton törekedtek elérni.

Ha a művelt, de pogány görögök oly nagy súlyt fektettek a lélek vallásos kiképzésére, mennyivel inkább kötelessége volna ez keresztény iskoláinknak.

14 éve csaknem, hogy e község iskoláit az állam tartja fenn s e 14 év

A „KISPESTI HIRLAP“ TÁRGYAJA.

Az utolsó cigaretta.

A cigaretta az ember igénytelen élvezeti közé tartozik. Még a füstnél is mulékonyabb maga az élvezet. Egy meggyújtott cigaretta olyan, mint a sors istennőjének barátságos üdvözlése, a mit ellebegése közben vet felénk; de az eldobott hamvadóban levő cigaretta-vég már csak olyan, mint a sárbatiport rózsza, mint a kialvó félben levő napsugár, a mi után már fagyos szélroham következik. Még egy szípantást megkísérlelek, azután még egyet; de már oda van édessége s keserű iz marja föl az ajkakat, Önkénytelenül dobjuk el s azután vége van.

Kis idő múlva ismét elszívunk egyet, hogy végül megint eleitől kezdve átérezzük a keserűséget, azután még egyet, azután még egyet elszívunk, míg végül egy majd mégis az utolsó lesz, ránk lehel a halál fagyos szelével s ekkor magunk is szépen elköltözünk oda, a hol többé nem fáj semmi.

Novemberi vihar tombolt egy sivár, sárgás fű-födte térs, elhagyott mező fölött. A távolból egy harang éles hangja hallatszott, majd hosszan elnyújtva, majd gyorsan elhalva, a szerint, a mint a szélroham feltartóztatta, vagy gyorsan tovaragadta.

A X. gyalogezred fekete kátrányos tetővel fődött barakjai, mint óriások koporsójának sorozata állottak a bágyadt fényszegény őszi napvilágon, a sik szélén, közvetlenül a tábor mellett alakított két század karrét, a melynek közepén négy fiatal parasztleány, örök, tábori lelkészek és tiszték voltak láthatók s a kapitány hadbíró olvasott föl valamit egy iv fehér papírról, a mit a szél minduntalan földre lebbentett.

Az 1878. év vége fele történt ez, tehát kevéssel Bosnia befejezett okkupációja után s a négy parasztleány rögtön-ítélő bírósági végzés folytán kivégezendő volt.

Egy ökörbőr forgott szóban. Egy ökörbőrt loptak el s ezt a négy legényt szállították be mint tetteseket.

Miért tették, véletlenségből, rosszakaratból, vagy tudatlanságból, ki tudná ezt még ma is eldönteni és háboruban ki kérdezősködik ilyesmi után? A rögtön-ítélő bíróság nem csinált sok irkafirkát.

A hadbíró tehát fölolvasta előttük, hogy nagyon büntetendő cselekményt követtek el, hogy ebben vétkesnek találtattak s golyó általi halálra ítéltettek.

Hibátlan, hivatalos kifejezésekkel és irodai irányfordulatokkal elegyes irmodor volt — sokat a vihar nyelt el belőle, a többit pedig a legények nem értették meg.

Tanácsztalanul tekintettek szét a körben. Erős, sötét barna, szép arcú, nyulánk alakú legények voltak. A legidősebbnek is alig kezdett

még ütögetni a pehely felső ajka fölött. A durva vászon öltözet megfeszült az izmos tagok fölött s a megoldott turbán-kendők alól előtolakodtak a fekete hajtincsek — a hegyek világot nem ismerő fiai voltak, hasonlatosak fensíkjaik szabadon kószáló csikáihoz, vagy a sötét Plamina szakadékaiból kiragadott farkaskölykökhöz.

Bámulva nyitva maradt szájuk körül mintha zavart mosoly játszadozott volna. Miért tartották őket bezárva? Miért vezették őket ide? Az ökörbőrért? Bah! . . .

Egy lelkész közeledett hozzájuk. »Megértettétek, gyermekeim?«

Helyzetük komoly voltának gyöngye fölismerése kezdett bennük föltűnedezni. Mosolyuk elhalt s félénken bujtak össze, mint a juhnyáj, ha a mészáros lép közéjük. Váll-váll mellett állottak ott a félkörben és nagy fekete szemük az aggodalom és segélytelenség megindító kifejezésével tévedeztek egyikről a másikra. Most suttogni kezdtek egymással.

Jóczó! te vagy a legöregebb, kérdezd meg még egyszer!

És Jóczó egy fél lépést tett előre, ismét mosolygott fényes, fehér fogaival, udvariasan levette kendőjét és azt kérdezte:

Gospodine (Uram) engedj meg, mi történik velünk?

Félig résztvevő, félig türelmetlen vállvonogatás következett. »Agyonlőnek benneteket!« Valamennyien félig hitetlenül, félig zavar-

alatt nem jutott idő a hitoktatás szak-szerű rendezésére.

Ne csodálkozzunk, ha a mai kor-szellemet az anyagság, önzés, törvénytíprás, engedtlenség, Istentagadás, erkölcsstelenség, vallástalanság s ezekből kifejlődött materialismus, socialismus, anarchismus uralják!

Ne teljünk el bámulattal, ha minden isteni és emberi tekintély alá van ásva, ha Isten parancsai és az emberi törvények figyelembe nem vétetnek.

Nem a nép alapoka a nagymérvű társadalmi felbomlásnak, nem, a vallás-oktatás, az erkölcsös nevelés hiánya, a csekély anyagi terhek el nem viselése, hozzák létre a helytelen tanokat.

Távol legyen, mintha e község iskoláiban az erkölcsös nevelést vonnám kétségbe, nem, de a katolikus gyermekek szakszerű vallástánítása az, mi hiányzik. A magasabb erkölcsösséget, a vallásosság adhatja, a vallásosságot ismét nem a puszta tudományos képzés, hanem a vallásoktatás, példa s a hit külső cselekedeteinek gyakorlása eszközli.

A gépies vallásoktatás, az előirt tananyag áttanulása nem elégséges, a gyermekkel a praktikus hitoktatást kell gyakorolni; erre pedig okvetlenül szükséges a hitoktató. Miért? mert megszünt amaz idő, midőn a szülők maguk foglalkoztak gyermekeik vallásoktatásával; a szülők szerepét a hitoktató köteles elvállalni a vallásoktatást illetőleg.

Ha nincs, ki a gyermekkel az élet mindennemű körülményeire vonatkozólag a vallás tanainak alkalmazását előadja, nem leszünk képesek a társadalmi visszás állapotokon segíteni, mert nem művelése a léleknek a tudományokkal való puszta megismerkedés és azoknak gépszerű tudása, a társadalomban való fitogtatás a feltűnési viszketegből vagy érdekhajhászatból, hanem a tudomány, nevelés bármely ága az isteni tudomány, a tudományok királyával, a vallással s ebből

folyó keresztény erkölcsökkel kell, hogy szoros összefüggésbe helyezkedjék.

Nem az anyagi tudományok teszik az országot nagygyá és mérvadóvá, hanem csak a vallásossággal párosult tudós s e tudásnak megfelelő élet. Ilyen vallásos oktatást pedig csak az képes legjobban eszközölni, ki csakis vallásának él, vallásának hirdetője, tanuja.

Követeljük, sürgessük katolikus polgárok a katolikus vallásoktatás rendszeresítését, állandósítását; kérjük minél előbb hitoktatókat, kik gyermekeinket vallásunk tanaira ne csak tanítsák, *de azok megtartására s azok szerint való élésre buzdítsák, serkentsék.* E kis anyagi áldozat, kimondhatatlan erkölcsi változást hoz létre gyermekeinkben és majdan ezekből emberré vált polgároknak.

Ismételve, ne halogassuk e fontos ügy végleges rendezését, mozdítsunk meg minden követ, hogy mondhassuk: Hitoktatás eljött a te országod és veled a társadalom ujjaalakulása!

Schláger Árpád,
segédlelkész.

Helyesen jegyzi meg cikkiró, úr hogy a vallástalan nevelés szüli a szocialismust, anarchismust stb. Eddigél Kispesten a vallástant díjtalanul az állami tanító urak teljesítették, most senki sem teljesíti.

Valóban a helyzet megbotránkoztató. Mindnyájunknak lelkiismeretes érdekünkben fekszik e tekintetben határozott álláspontot foglalni el. Legközelebb igazságon alapuló, de határozott cikket írunk e tárgyról. Az állapot türethetetlen!

A szerkesztőség.

Az új menetrend.

Október elsején, az ujonczok ujesztendőjén lépett életbe helyi érdekű vasutunk őszi menetrendje.

Titokban készült ez a menetrend a helyi hatóság és a nagyközönséget kép-

viselő sajtó hozzászólása nélkül és daczára ennek, közmegelegedésre van megoldva.

Hogy pedig ez a kijelentésünk a valóságnak megfelel, magára a menetrendre hivatkozunk, mely a múlt évi menetrend figyelembe vételével, az állandóan utazó közönség érdekeit teljesen felölelte.

Panaszra tehát nem lehet ok, nem pedig azért, mert az őszi menetrend úgy a méltányosság, mint a közérdek szempontjából teljesen megfelel az utazó közönség ideges várakozásának.

A vasuti intézőség tehát úgy lát-szik végre a sajtó által annyiszor hangoztatott modus vivendi útjára lépett és ezzel, mint a következmények igazolni is fogják, önmagának tett első sorban is előnyös szolgálatokat.

Itt is volt már az ideje annak, hogy a vasuti intézőség és a nagyközönség teljesen megértsék egymást és egymás érdekeinek váljanak szoros kapcsolá-vá.

Ezt a kapcsolatot létesítette is az új menetrend, mely első terméke a béke törekvéseinek.

A béke hajnalsugarai tehát beköszöntöttek hozzánk, de, hogy meddig tart a remény sugara, nem-e fogja a fényt sötét borulat követni, az a jövő bizonytalanságának kérdése.

Hogy pedig aggodalmaink mumusa ne is kísértsen és a béke, mely szárnyait bontogatja felettünk, áldásos jövővel biztasson, néhány jóindulatu tanácsal szolgálunk a vasuti intézőségnek azon reményben, hogy meghallgatva intelmünk, jövő cselekedeteinek indító okául fogja felhasználni.

Első sorban vessen véget azon *közlekedési mizeriáknak*, melyek nap-nap után *elégületlenség*re adnak okot.

Szerezzen be *jó gépeket*, vagy, ha a villamos közlekedés küszöbén kidobott költségnek tartja az újabb berendezést, úgy a *szolgálat alatt álló gépeket javílassa meg*, hogy azok *akadályokat* ne gördítsenek a *gyors közlekedés* útjára.

tan mosolyogtak, míg lassankint minden életszín eltűnt arcaikból.

Most fölállították őket, négy-öt lépés távolra egymástól. Hátuk mögött a szakasz oldalfordulatot tett, hogy kijusson a lövések irányából, azután mindenik legény előtt hat katonai állott föl, három közülök lövésre kész fegyverrel.

Mozdulatlanul állottak, karjaik hanyagul lecsüggesztve, fejük oldalt hátrahajtván. A szemzugokból a szemesillagok bizalmatlanul tekintettek a reájuk irányuló puska csövek nyílásai-ba — értelmes, üres pillantások. Senki sem gondolt arra, hogy kezeit össze, vagy szeméiket bekösse. Talán nem is vettek erre maguknak időt. A nélkül is oly csendesen állottak.

A kivégzéshez vezényelt szakasz parancsnoka most úgy helyezkedett el oldalt, hogy az elítéltek nem láthatták 's ép a »Tűzelj« jelt akarta megadni. Mintha ösztönszerűleg megérezte volna ezt, halk, panaszos, rövid hang tört elő a legidősebb szájából 's kialvó fény jött szeméibe, mint a milyet a lelket megsemmisítő félelemérzet szokott felköltetni. Remegés futott végig testén, könnyörögve tárta ki karjait.

Hozzáléptek. »Mit kívánsz még?«

Keresgélve, tévetege hordozta szét tekintetét.

Előtte volt a széles, tág mező — de közöttük a fegyverrel csörömpölő férfiak ércz-fala. Mit kívánsz még? . . . Mit is kívánhatna?

Kívül egy karrén volt egy lovas, a ki ép cigarettát sodort.

Sováran tapadtak reá Jóczó szemei.

Egy cigarettát, mondá sajtáságos rekedt száraz hangon.

Elhozták neki a dobozt. Gépiesen vett abból ki annyi dohányt, a mennyit csak fölhalmozhatott a kicsiny, vékony papírlapra 's azután lassan-lassan kezdte azt sodorni.

A másik három most feléje fordította fejét. Kettő közülök levette turbán kendőjét 's keresztet vetett magára. A harmadik a legfiatalabb, a nélkül, hogy állását megváltoztatná, lejobb hajtotta fejét mellére 's mialatt puha ajkai remegtek, gyakran el-elesukló hangon egyhangu züm-mögésbe kezdett:

» . . . Ki őrzi majd juhaimat? ajáó? ki vezeti itatásra a bátor paripát? ajáó! ki enyhíti anyám szívfájdalmát, ki támogatja öreg apámat? ajáó! ki nem bolyong többé a puha erdei ösvényen? ajáó? otthon nem vet több fát a tűzre? ajáó! rablók előtt nem villogtatja a handzsárt? ajáó? Minden megmarad, a levegő, a napfény, a víz, csak nekem magamnak kell a fekete földbe mennem, ajáó!« . . .

A vihar tivöltve tépte szét e rögtönzött halotti ének bágyadt hangjait.

Jóczó cigarettája mind kurtább lett. Megdöbentő gyorsasággal fogyott.

Mikor a gyújtófát meggyújtotta 's az első szippantást megtette, mintha újélet költözött volna testébe. És most. Az emberek feje fölött fölbámult a menybolt keskeny, aranyos felhő csikjára. A megmozdult levegőben örült tánczot

jártak az avar lomb, fű és az elszáradt virágok. Mily fagyos és metsző volt a levegő, mily fagyasztóan hideg a föld, a melyen meztelen lábai állottak, mily sápadt a nap, mily könnyörtelenek az emberek . . . Ajkai keserüekké lettek, keserüekké, de azért még egy szippantást tett, még egyet; ujjait és ajkait már égette az üszkösödő dohány.

Siess, paraszt!

Egy utolsó szippantás 's azután a cigarettá véget magasba dobta. Vékony, kék füstoszlop szállott fölfelé a levegőbe.

Idegenül nézett Jóczó utána. A parancsnok akkor lerántotta kardja hegyét 's erre sortűz következett.

A halotti ének elnémult. A négy legény földrezuhand.

De Jóczó csak térdre rogyott. A három lövés közül csak kettő találta mellét, melyből most vérpiros csermely tört elő. Az erős izmos tagok hatalmasan működtek. Lassan egyenesedett ismét föl, tágra meresztett szemei még mindig a hamvadó cigarettá végre meredtek és csaknem úgy látszott, mintha kinyujtaná kezeit az után.

Káplár — hiáltott most a parancsnok — adja meg neki a kegyelem lövést!

A fölhívott előlépett, célzott és lőtt, Jóczó homloka véresre festődött, szánandóan rogyott hátra, mint a vadástól szíven talált erdei vad.

A cigarettá vég pedig tovább izzott . . .

Babos Károly.

Gondoskodjék, hogy a nap minden szakában az utazó közönséghez megfelelő *elegendő kocsi* közlekedjenek.

Szüntesse meg a már szokássá váló rendetlenséget, hogy *III. osztályu jeggyel* a kocsi túltömöttsége esetén az utazó közönség a *II. osztályt* használhassa.

Ha arról gondoskodik az igazgató-ság, hogy *kellő számú kocsi közlekedjék*, különösen az esti órákban, úgy a II-od osztályu utazóközönséget, mely méltán sérelmesnek találja az oda nem illő közönséggel az együttléteket, kellemetlen közbejövetelek nem fogják zavarni és a fizetés aránya, melyet a művelt osztály szívesen áldoz, nem lesz méltánytalan követelés a nyert kényelem fejében.

Léptesse életbe az intezőség a *tanulók kocsiját*, melylyel nagy szolgálatot tesz úgy a közérkölesiségnek, mint a szülőknek, kik aggodalmak között közlekedtetik iskolás gyermekeiket a fővárossal, mert félnek attól, hogy a különben is a jóra, rosra egyaránt fogékony gyermeki lélek a felnőttek szabad társalgása folytán olyan ismeretekhez jut, melyek a leggondosabb nevelés daczára is, jövőjére ártalmassá, veszedelmessé válhatnak.

Igyekezék mindenben az utazó közönség *jogos igényeinek* megfelelni és ha financiája, körülményei megengedik, adjon kedvezményeket, melyek a közlekedést fokozzák és a nagyközönséget jól esőleg érintik; ne legyen cselekményeiben kimért, politikájában konok, hanem alkalmazkodjék saját jól felfogott érdekében, a közérdekekhez ép úgy, mint az utazó közönség indokolt kérelmeihez.

Ha a vasuti intezőség mindezeket cselekedeteinek zsinormértékéül felhasználja és amennyiben a viszonyok kívánatossá teszik, az alkalmazkodás elvét szentesíti, úgy a béke biztosítva lesz és egy új időszak küszöbére lépünk, mely közös jóakarattal fog minden roszakaratunak látszó kérdést a vasut és az utazó közönség javára megoldani.

Bizunk a béketörekvések hűségében és a sajtó által hangoztatott elveknek, tanácsoknak és a vasuti politika jövőre kiható felhasználásában.

HIREK.

Királyunk nevenapja.

Ő felsége dicsőn uralkodó királyunk nevenapja alkalmából f. hó 4-én ünnepi mise tartatik a helybeli róm. kath. templomban. A mise 8 órakor lesz, melyen a polgárságon kívül, reméljük, a hatóság és a különféle egyletek is részt vesznek. Az ünnepi misén Ribényi Antal plébános fog pontifikálni. Igen lélekemelő volna, ha ezen ünnepi misén a dalárda is közreműködne.

Uj munkatárs.

Schlager Árpád, róm. kath. segédlelkész, ki rövid itt léte daczára is már társadalmunk rokonszenves tagjává vált, azzal tisztelte meg lapunkat, hogy kulturális és társadalmi nagy munkákban társul szegődött, mint e lapok belmunkatársa. Midőn őt e téren a nyilvánosság előtt is üdvözljük, első munkáját, mely aktualis themát dolgozott föl, melyet vezető cikünkben mutatunk be olvasóközönségünknek, az érdeklődők szíves figyelmébe ajánljuk.

A mit a fáma beszél.

A széllel bélelt hírek nálunk közszájon forognak. Miután sok az efféle hír természetes komoly ember előtt hitele nincs. Mindazonáltal a legkomolyabb aggodalommal töltötte el a családapákat az utóbbi napok alatt szárnyra kelt vasuti hír, mely arról regélt, hogy a tanuló jegyeket október 1-től 2 forintra emelik föl. Illetékes helyről értesültünk, hogy ez a hír koholmány és minden komoly alapot nélkülöz. Ez bizonyára a szülők általános megnyugvására fog szolgálni.

Ajándék a tűzoltó egyesületnek.

Ismerjük azt a lelkes támogatást, mely a tűzjelzőtorony felépítését lehetővé tette, kiemeltük annak idején azon polgártársaink nevét, kik e célra áldoztak, kik ügybuzgóságukkal az eszme megteremtőjévé váltak. Ujabban egy fiatal, törekvő szobrászunk lelkes ajándékaról veszünk hírt, melylyel a tűzjelző torony külső dekorumát mozdította elő. Az ajándék egy szép kivitelű relief, dombormű, mely a tűzoltói felszerelést jelképezi. A domborművet Ács László tűzoltó főparancsnok már az épület falára alkalmaztatta, hol a járó-kelők kellemes szemlélésére szolgál. A dombormű Horváth Pál ajándéka. Gratulálunk a lelkesítő, szép cselekedethez.

Tűz.

A heti krónika feljegyzéseiben úgy látszik elmaradhatatlan vendég a vörös kakas, mely sorra emészti a szénakazalokat. F. hó 28-án is nagy riadalom támadt az esti órákban. A tűz-örség tüzet jelzett. A kőbányai látóhatár fölött piroslott a tűzfény, mely ismét egy szénaboglya pusztulását hirdette. A csárdától nem messze a Kis erdőben támadt a tűz, komoly veszéllyel fenyegetve a környéket. Szerencsére szélcsend volt és tűzoltóink gyors segélye megakadályozta a tűz tova terjedését. E tüzeset alkalmából a kőbányai tűzoltóság is kivonult. A kár jelentékeny.

Az egyház tanács ülése.

Hosszu időköz után tartja első érdemleges ülését a róm. kath. egyháztanács. Az ülés f. hó 3-án fog megtartatni az Eggert-utcai iskolában. Az ülésen Balás Lajos váci oldalkanonok fog elnökölni, jelen lesz a Főszolgabíró úr is. Az ülés lefolyásáról jövő számunkra referálunk.

Szüreti ünnepély.

Az ev. ref. templom egyházi felszerelésének alapja javára Ullmann Ferencné f. hó 2-án szüreti ünnepélyt rendez, mely az eladott jegyekből következtetve igen fényesen fog sikerülni. A rendező bizottság, mely a cél érdekében alakult, mindent elkövet, hogy a közönség minél tömegesebben vegyen részt és minél kellemesebben szórakozzék. A cél tekintve, ajánljuk a mulatságot mindenkinek a figyelmébe. Belépő díj: 1 korona.

27 éves jubileum.

Ribényi Antal plébános f. hó 7-én tölti be áldozárrá szentelésének 27 éves évfordulóját. Mint halljuk ez alkalmából úgy az iskola, melynek 14 éven át gondnoksági elnöke, mint a hitközség, nemkülönben a társadalom ovátióra készül, melyben kifejezést kíván adni azon érdemeknek, tiszteletnek, hálának és szeretetnek, melylyel személye iránt viseltetik. Az ünnepéyi előkészítő bizottság már megalakult és szorgalmasan tartja üléseit.

A bűn titka.

A szentlőrinczi népligetben a föld alá ásva egy már oszlásnak indult csecsemő hullát találtak. A rejtélyes ügyben a vizsgálatot megindították.

A tűzjelző torony felavatása.

F. hó 10-én avatják fel nagy ünnepélyességgel a tűzjelző tornyot, mely már végleg felépült. A belső berendezések is már elkészültek, melyek izlésről, modernitásról és czélszerűségről tanuskodnak. A felavatás alkalmából a tűzoltó egyesület diszgyakorlatot tart, melyen Vadász Málton és Ács László a tűzoltó-egylet főbbjei fognak vezényelni. A felavatás d. u. 4 órakor lesz. Este a színházban koncerttel kapcsolatos diszeloadás tartatik Zilahy Gyula, a nemzeti színház nagy művésze vendégjátékával. A teljes programot jövő számunk hozza.

Ajánlat.

Kispest rohamosan halad, számtalan építkezések vannak s minthogy tapasztalatból tudjuk, hogy a cserépkályhák a szobákat diszítik, tartos, egyenlő meleget adnak, kevesebb fűtési anyaggal járnak, e tekintetben az illető építkezők szíves figyelmébe a legmelegebben ajánljuk Gál F. Lajos gyárát és üzletét Budapesten, Gyár-utca 26. Terézvárosban, hol mindenemü vas és töltőkályhák is található. A czég melyre a figyelmet felhívjuk, igen szolid és olcsó árban szállít.

A szerkesztőség.

Eladó telek kerestetik.

Az Üllői-út mentén vagy ennek közelében jobb vagy bal felől, eladó jelenkezhetik a szerkesztőségénél.

November 6.

Jelentős nappá vált november 6-ika mindazokra, kik a szent és loyális czélt tekintve »Rudolf« sorsjegyet vásároltak. A mult hó 29-én tartott sorsjegy bizottsági gyűlés határozata értelmében — tekintve a sorsjegyeket újabb nagy keletjét — a huzás november 6-ika lett elnapolva. A ki tehát még e sorsjegyekből nem vásárolt be, különösen a kispestieket értjük, most ujjolag alkalma nyílt áldozni e szent és loyális célra. Fel tehát! Áldozzunk és támogassuk a Rudolf templomot építő bizottságot magasztos céljaiban.

Mihály napja.

Szt. Mihály napja nemcsak a Mihályokra jelentős, hanem a harangozásra is, mert e naptól kezdve 7 órakor szólal meg az alkonyi harangszó. Ez a jelentős harangszó talált terített asztal mellett szép vendégkoszorut Tihanyi Mihály vendégszerető házában, hol Mihály napját ünnepelték. Társaséletünk intelligentiája szépen volt ezen az estélyen képviselve, mely vidám kedélyhangulatban folyt le. A kedélyességet nagyban emelte a 9-ek társasága, melynek a vendégszerető házigazda is tagja. Ez a társaság, mely egy vig órában kötött vérszerződést (borral! Szerk.) legközelebb asztaltársasággá alakul és hihetőleg a kedélyes, bohém elem képviselőjévé lesz szomorú csillagzat alatt született társadalmunknak. Tösztt vol bőven.

Eljegyzés.

Özv. Kovács Gézané, a helybeli államj elemi iskolai tanító-testület szépképzetségű, kedves modoru tagja, mint halljuk hymen rózslánczaihoz fűzi jövője boldogságát, mert Ferencz Károly budapesti kertületi rendőrkapitánynyal mult hó 25-én tartotta eljegyzését. Öszinte üdvkívánatunk a tartós boldogsághoz.

Költözködnek a nyaralók.

Az őszi hűvös idő vándoruttra kelti kedves nyaralóinkat is. A készülődés már lázasan folyik. Azok a kedves napok, melynek verőfényében annyi öröm rejlett, mihamarább már csak rejtett emlék lesz, mely virágfakadaskor ujra boldogító érzetté fog válni. A távozás küszöbén szívélyesen veszünk búcsút községünk e kedves vendégeitől a remény biztató szavaival: a viszontlátásra!

Köszönet nyilvánítás.

Mindazon ismerőseim, kik istenben boldogult feleségem gyászos elhunytá alkalmával engem és családomat ért lesújtó fájdalmat, részvétükkel némileg enyhítették, fogadják őszinte szívből eredő legforróbb köszönetemet.

Kívánom, hogy az ég óvja meg hasonló bánattól és áldja meg őket az Isten mind a két kezével!

Babos Károly,
1848/9-es honvéd tüzértiszt és családja.

Vállalat fűtésberendezések és építkezési cikkekben.

Legfinomabb majolika és meissni cserépkályhák, sima és mintázott faburkolatok, fürdő- és konyhaberendezésekhez, márvány kandallók, Meidinger-, Retorta és mindennemű vastöltő kályhák és légszesz kályhakkal berendezett üzletet

Budapest, Terézváros, gyár-utcza 21. szám
a t. közönség b. figyelmébe ajánlja
Gál F. Lajos.

Központi kávéház!

Alulírott tisztelettel tudomására hozom Kispest és vidéke mélyen tisztelt közönségének, hogy

kávéházi helyiségeimet

teljesen újonnan átalakítottam és minden kívánalomnak megfelelően berendeztem.

Naponkint az **esti órákban**, vásár- és ünnepnapokon pedig a **délutáni órákban** jó cigányzene mulattatja mélyen tisztelt vendégeimet.

Pontos és figyelmes kiszolgálásról gondoskodik van.

Kispest, 1897. szeptember 24.

Tisztelettel

Rácz Ferencz,
kávéháztulajdonos.

A TELEFON HIRMONDÓ

a leggyorsabb hírszolgáltató

reggeli $\frac{1}{2}$ 10 órától $\frac{1}{2}$ 12 óráig a legújabb híreket közli.

Minden szenzációs hírt **riadójel** előz meg.

Jelzi a csillagászatilag megállapított időt, tizedmásodpercznyi pontossággal.

Összes állomásain az

operaházi, népszínházi előadásokat és házi hangversenyek után

katonai és cigányzenekar is hallható

Előfizetés naponta csak 5 kr.

Előjegyezhetni lapunk szerkesztőségében.

BUDAPEST-SZENT-LŐRINCZI H. É. VASUT.**Hirdetmény.**

Alulírott igazgatóság közhírré teszi, hogy a Budapest—Szt.-Lőrinczi h. é. vasut személyszállító vonatai 1897. október hó 1-jétől az alábbi menetrend szerint fognak közlekedni és utásokat mindhárom kocsiosztályban szállítani és pedig:

Állomás	A rendes vonatok számai																	Rendkívül vonat		
	1	3	5	7	9	11	13	15	17	19	21	23	25	27	29	31	33		35	
Budapest-felé	Szt.-Lőrincz ind.	4.50	5.49	6.49	7.49	8.49	9.49	10.49	11.49	12.49	1.49	2.49	3.49	4.49	5.49	6.49	7.49	9.20	10.19	csak csülők és vasárnap közlekedik.
	Lajosmizsei vasút † »	5.00	6.00	7.00	8.00	9.00	10.00	11.00	12.00	1.00	2.00	3.00	4.00	5.00	6.00	7.00	8.00	9.30	10.30	
	Kispest { Kispest kitérő »	5.12	6.12	7.12	8.12	9.12	10.12	11.12	12.12	1.12	2.12	3.12	4.12	5.12	6.12	7.12	8.12	9.42	10.42	
	Kispest { Felső Kispest † (Blehn-gyár)																			
	» † (Szapáry-u.)																			
	Lövölde kitérő »	5.23	6.23	7.23	8.23	9.23	10.22	11.23	12.23	1.23	2.23	3.23	4.23	5.23	6.23	7.23	8.23	9.53	10.53	
	Iparvasút † »	5.29	6.29	7.29	8.29	9.29	10.23	11.29	12.29	1.29	2.29	3.29	4.29	5.29	6.29	7.29	8.29	9.59	10.59	
	Hungaria-út † »																			
Budapest-teherállomás »																				
Ludoviceum személyállomás ér.																				
Állomás	A rendes vonatok számai																	Rendkívül vonat		
2	4	6	8	10	12	14	16	18	20	22	24	26	28	30	32	34	36			
Szt.-Lőrincz-felé	Ludoviceum személyállomás ind.	5.30	6.30	7.30	8.30	9.30	10.30	11.30	12.30	1.30	2.30	3.30	4.30	5.30	6.30	7.30	8.30	10.00	11.00	csak csülők és vasárnap közlekedik.
	Budapest teherállomás »	5.37	6.37	7.37	8.37	9.37	10.37	11.37	12.37	1.37	2.37	3.37	4.37	5.37	6.37	7.37	8.37	10.07	11.07	
	Hungaria-út † »	5.48	6.48	7.48	8.48	9.48	10.48	11.48	12.48	1.48	2.48	3.48	4.48	5.48	6.48	7.48	8.48	10.18	11.18	
	Lövölde kitérő »																			
	Kispest { Felső Kispest † (Szapáry-u.)																			
	» † (Blehn-gyár)																			
	Kispest { Kisfaludy-utcza † »	6.01	7.01	8.01	9.01	10.01	11.01	12.01	1.01	2.01	3.01	4.01	5.01	6.01	7.01	8.01	9.01	10.31	11.30	
	Kispest { Kispest kitérő »																			
	Lajosmizsei vasút † »	6.10	7.10	8.10	9.10	10.10	11.10	12.10	1.10	2.10	3.10	4.10	5.10	6.10	7.10	8.10	9.10	10.40	11.39	
	Szt.-Lőrincz ér.																			

Figyelmeztetés, A fel- és leszállás csak (Budapest felől számított) baloldalon történhetik; a kocsiajtók önhatalmu kinyitása tiltva van. (V. ü. sz. 16. §. (2.) Személyek csak annyiban vétetnek fel, amennyiben a közlekedő vonaton rendelkezésre álló hely megengedi. (üzl. svab. 6. §-a) A személykocsiban csak kézi podgyász vihető, nagyobó uti podgyász a podgyászokocsiban elhelyezendő „LUDOVICZEUM” személyállomásnál csak uti podgyász abható fel vagy le; teherdarabok csak a teherállomáson kezeltenek. A fizetendő menetdíj megszámlálva készen tartandó. (ü. sz. 13. §. 2.) † Feltételes megállás. A t. cz. közönség felkérte, hogy leszállási szándékát a személyzettel már a jegy-váltás vagy ellenőrzés alkalmával közölje. — Az aláhuzott perczek jelentik az esti 6 óra és reggeli 5 59 percz közötti időtartamot.

Az igazgatóság.